

REMEDIE TEGEN PERFECTIONISME

Leen De Vos (geen familie) is ambtenaar bij de gemeente Stekene in het Belgische Oost-Vlaanderen. Ze volgde een hogere opleiding in industriële milieuzorg en later ook in bestuurswetenschappen. Deze dame heeft een technische, haast wiskundige instelling, erger nog, ze is perfectionist. Dat blijkt niet meteen uit haar foto's. Het omgaan met foto's bracht haar op andere gedachten en gevoelens. Het is ondertussen een belangrijk onderdeel van haar leven.

Als jonge vrouw maakte ze, samen met een vriendin, avontuurlijke reizen. Het waren lange voettochten in Azië en Amerika. Ze kozen voor steile en slingerende paden ver van de toeristische centra. Onderweg maakte ze dia's met een 'Praktica', haar eerste niet al te dure reflex-camera. Ze fotografeerde vooral mensen. In Azië namen ze daar geen aanstoot aan. De dia's werden in de groep bekeken. Dat is een voor- en nadeel bij dia's. In ieder geval kreeg ze commentaar. Niet alleen op wat ze beleefd hadden maar ook op haar manier van fotograferen. Zo kwam ze op het idee om in een academie lessen fotografie te volgen. Haar leraar werd Lieven Nollet, die bekend is van zijn sombere foto's van kunstenaarsateliers en gevangeniszellen. Hij wijst zijn leerlingen op licht en schaduw, structuren, bolle of effen vlakken. Die lessen volgt ze nu al voor het achtste en laatste jaar. Ondertussen ziet de wereld van Leen De Vos er al helemaal anders uit. "Soms neem ik foto's in mijn hoofd. Dus ook als ik geen fototoestel bij heb. Ik merk dat ik in kadertjes kijk... De digitale fotografie is niet aan mij besteed. Ik zit al de hele dag aan de computer, ik verkies nog altijd de donkere kamer en het zien 'opkomen' van een foto bij het geelgroene licht."

Ze werkt bovendien met zeer eenvoudige camera's. Het zijn plastic dingetjes die men eigenlijk niet echt kan kopen, men krijgt ze als prijs bij een schietkraam op de kermis, of gratis bij een bestelling van snoepgoed. Het bijzondere aan deze toestellen is het feit dat ze panoramische beelden leveren. In feite wordt maar een klein stukje van het negatief gebruikt. Het objectief is schamel, het geeft slechts een beetje twijfelachtige scherpte midden in beeld. Naar de uithoeken toe

vervaagt het beeld en wordt het donkerder. Voor Leen De Vos beantwoorden deze kwalen perfect aan haar verwachtingen. Ze toont een relatief onscherpe wereld in herkenbare beelden die tegelijk mysterieus zijn. "Tijdens mijn reizen raakte ik gefascineerd door de Chinese rolschilderijen. De Oosterling gaat bijvoorbeeld niet letterlijk in een landschap zitten om het te schilderen. Hij schildert het zoals het in hem leeft. Hij zegt dat je, om een bamboestengel te schilderen, zelf ook een bamboestengel moet zijn geweest."

Zo maakt Leen De Vos verstilde horizontale landschappen. Ze drukt ze af op barietfotopapier van het merk Forte. Dit papier is al wat vergaan en zo ook zachter van gradatie en zelfs licht gesluierd. Dat is precies wat ze wil. Door op die manier te fotograferen en haar foto's af te werken zoekt ze een remedie tegen haar aangeboren perfectionisme. Ondertussen is ze lid van de fotogroep Parresia. De leden komen maandelijks bijeen om elkaars werk te bekijken en te becommentariëren. Het zijn mensen van alle slag die samen ook projecten aannemen, voor tentoonstellingen en publicaties. De fotografen van die groep stimuleren elkaar om kritisch te blijven.

JOHAN DE VOS

WWW.LEENDEVOS.BE
WWW.PARRRESIA.BE